

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Pfv.III.20.141/2012/6.szám

A Kúria a dr.Baráth Livia ügyvéd által képviselt I.r., II.r. felpereseknek, a korábban dr.Illés Mária ügyvéd, majd a felülvizsgálati eljárásban a Homonnai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr.Homonnai Bendegúz ügyvéd) által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt, a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt 10.P.20.037/2008. szám alatt folyamatban volt és másodfokon a Győri Ítéltábla Pf.III.20.471/2010/3. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében Gaálné dr.Kassai Zsuzsanna ügyvéd által képviselt beavatkozott, a jogerős ítélet ellen az alperes által 71. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 nap alatt 200.000 (kettőszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és kimondja, hogy 700.000 (hétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam visel.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. és a II.r. felperesek H. nevű gyermeke (korábban III.r. felperes) az alperes kórházban született 2003. január 12-én súlyos egészségkárosodással, amely miatt a per alatt 2005. október 25-én bekövetkezett haláláig különböző kórházakban orvosi kezelések alatt állt és folyamatos ápolásra szorult.

A bíróság a felperesek vagyoni és nem vagyoni kártérítés iránti keresete alapján meghozott jogerős közbenső ítéletében - amelyet az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a közbenső ítéletével hatályában fenntartott - megállapította, hogy

az alperesnek a felperesekkel szemben a K-ban 2003. január 12-én született kiskorú H. születésével okozati összefüggésben keletkezett károk tekintetében a kártérítési felelőssége százszázalékos mértékben fennáll.

A folytatódó eljárásban hozott elsőfokú ítéletben a bíróság az alperest 1.749.171 forint vagyoni kártérítés és ezen belül különböző összegek után eltérő időpontoktól járó törvényes mértékű késedelmi kamatok, az I. és a II.r. felpereseknek személyenként 7.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és ennek a 2003. január 12-től járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte és ezt meghaladóan az I-II.r. felperesek keresetét elutasította. A nem vagyoni kártérítés tekintetében az I. és a II.r. felperesek nem vagyoni hátrányai és a károsodáskori értékviszonyok alapján az elsőfokú bíróság személyenként 2.000.000 forint nem vagyoni kárpótlás, a jogelődöt a haláláig megillető nem vagyoni kártérítés címén az I. és a II.r. felpereseket megillető 5.000.000. forint megállapítását tartotta indokoltnak. Az ápolási díj iránti kereset elbírálása során az elsőfokú bíróság figyelembe vette a kórházi ápolások időszakát, a gyermek tényleges fizikai állapotát és az ápolással foglalkozó cégek árlistáit, ajánlatait.

A peres felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, a vagyoni kártérítés összegét 1.751.171 forintra felemelte azzal, hogy az alperes 1.714.671 forint után 2004. június 1-jétől köteles az elsőfokú ítéletben írtak szerint a kamatot megfizetni, a 388.000 forint és kamatai megfizetéséről szóló rendelkezést mellőzte, a felpereseknek fejenként fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét pedig 6.000.000 forintra leszállította.

A másodfokú ítélet indokolása szerint a felperesek személyiségi jogainak sérelmét, nem vagyoni hátrányait az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg, azonban a kárpótlás mértékét a másodfokú bíróság az összes körülmény mérlegelése alapján az I-II.r. felperesek saját jogon érvényesített igénye kapcsán 3.500.000 forintban, a III.r. felperes jogutódjaiként megítélt nem vagyoni kárpótlás összegét pedig összesen 5.000.000 forintban állapította meg. A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az ápolási és a gondozási díj tekintetében az alperes a fellebbezésében alaptalanul támadta az elsőfokú ítéletet.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a nem vagyoni kártérítések és az ápolási díj tekintetében a marasztalási összeget mérséklő döntés meghozatalát kérte. Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Eütv. 77. §-ának (3) bekezdését, az Alkotmány 70/D. §-ának (1) bekezdését, 54. §-ának (1) bekezdését, a Ptk. 75., 76. §-ait, a 339. §-ának (1) bekezdését, 348. §-ának (1) bekezdését és a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését, valamint az Alkotmánybíróságnak a

józanásra és a mértéktartásra felhívó határozatát. Az alperes szerint a nem vagyoni kártérítés mérséklését indokolja a 2003. évi értékviszonyoknak, az I. és a II.r. felperesek tényleges pszichés reakcióinak - amelyeket a 35. számú szakvélemény támaszt alá - helyes értékelése és annak figyelembevétele, hogy a kártérítés kifizetése az alperes kórházat működésképtelenné teszi, ellehetetleníti. Az ápolási díj 50%-ra csökkentése az alperes szerint azért indokolt, mert a becsatolt ajánlatok szakápolásra vonatkoznak, a felperesek azonban nem alkalmaztak szakápolót, maguk sem azok, az elhunyt gyermek pedig bizonyítottan szakápolást nem igényelt.

A felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseinek hatályban tartását kérték, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat alaptalannak tartották.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezései a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértők-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A bíróság a jogerős ítéletben az I. és II.r. felperesek nem vagyoni hátrányait, valamint jogelődjüknek, a III.r. felperesnek a haláláig bekövetkezett nem vagyoni hátrányait a szükséges bizonyítás lefolytatása után, a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével, megalapozottan állapította meg. A jogerős ítélet indokolása részletesen tartalmazza a III.r. felperes károsodását és az emiatt szükségessé vált kezeléseket, az I. és a II.r. felperesek életviszonyainak, pszichés állapotának változásait, a felperesek személyhez fűződő jogainak sérelmeit, amelyek a nem vagyoni kárigényt megalapozzák. Helyesen utalt arra a másodfokú bíróság, hogy a saját jogon érvényesített nem vagyoni kárigény mellett az I. és a II.r. felperesek a jogelőd haláláig eltelt időre járó nem vagyoni kártérítést követelhetik. A bizonyított és megalapozottan megállapított nem vagyoni hátrányok, a 2003. évi értékviszonyok alapján a másodfokú bíróság a nem vagyoni kárpótlás mértékét jól állapította meg, annak megváltoztatására alapot adó jogszabálysértés nem áll fenn. A nem vagyoni kárpótlást az alperes biztosításának mértéke, a kórház pénzügyi helyzete nem befolyásolja, azt a Ptk. 355. §-ának (4) bekezdése alapján a bíróságnak úgy kell meghatároznia, hogy alkalmas legyen a károsultat ért nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez. A jogerős ítéletben megállapított nem vagyoni kárpótlás ennek megfelel, a józanág és mértéktartás követelményét nem sérti.

Az alperes alaptalanul támadta a jogerős ítéletet az ápolási díj

tekintetében is. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a III.r. felperes mikor és milyen jellegű ápolásra szorult. A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a felperesek kárigényét a gondozási munka elvégzésének ténye megalapozza, az pedig, hogy az ápolást valamelyik családtag végzi, nem szolgálhat az alperes előnyére. A bíróság egyébként a felperesek kérelmét is figyelembe véve az ápolással foglalkozó cégek árajánlatainál kisebb mértékű díjat állapított meg. Mindezekre tekintettel e körben sincs alap a jogerős ítélet megváltoztatására.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezései a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértőek, ezért azokat a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a felperesek felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján pedig megállapította, hogy a le nem rótt felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Budapest, 2013. január 9.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő
HM